

International Journal of Languages' Education and Teaching
Volume 10, Issue 3, September 2022, p. 54-63

Received	Reviewed	Published	Doi Number
05.05.2022	22.06.2022	30.09.2022	10.29228/ijlet.62294

A Theoretical Study on Project-Based Learning Approach in Teaching Turkish as a Foreign Language

Fahri TEMİZYÜREK¹ & Hilal TOKER²

ABSTRACT

In the rapidly developing world, it is accepted that traditional language teaching approaches, in which the teacher provides the information and the student is passive, lose their validity. Foreign language education is possible in environments where the student actively participates, has motivation, can think critically, and cooperate. For this reason, different approaches have been developed. One of these approaches is the project-based learning approach. Project-based learning is an innovative approach that supports the student's own learning in foreign language teaching and brings life to the classroom. The aim of this theoretical study is to give information about the history of the project-based learning approach, the application stages of the approach, its benefits, limitations, its use in foreign language teaching, and examples of projects that can be applied in four skills in teaching Turkish as a foreign language. For this reason, the sources related to the project-based learning approach in Turkey and abroad were examined and the examples of the studies in which foreign language teaching with the project-based learning approach were reviewed. Considering that it will also be beneficial in teaching Turkish as a foreign language, the common benefits of the approach are presented.

Key Words: Project-based learning approach, project-based learning in foreign language teaching, project-based learning in teaching Turkish as a foreign language, teaching Turkish as a foreign language, innovative learning models.

Yabancı Dil Olarak Türkçe Öğretiminde Proje Tabanlı Öğrenme Yaklaşımı Üzerine Kuramsal Bir Çalışma

ÖZET

Hızla gelişen dünyada, öğretmenin bilgiyi sağladığı öğrencinin pasif olduğu geleneksel dil öğretim yaklaşımlarının geçerliliğini kaybettiği kabul görmektedir. Yabancı dil eğitimi öğrencinin aktif katılım sağladığı, motivasyonunun olduğu, eleştirel düşünebildiği, iş birliği yapabileceği ortamlarda mümkün olmaktadır. Bu sebeple farklı yaklaşımlar geliştirilmiştir. Bu yaklaşımlardan bir tanesi de proje tabanlı öğrenme yaklaşımıdır. Proje tabanlı öğrenme, yabancı dil öğretiminde öğrencinin kendi öğrenmesini destekleyen, yaşamı sınıfa taşıyan yenilikçi bir yaklaşımdır. Bu kuramsal çalışmanın amacı proje tabanlı öğrenme yaklaşımının tarihçesi, yaklaşımın uygulama aşamaları, faydaları, sınırlılıkları, yabancı dil öğretiminde kullanımı ve yabancı dil olarak Türkçe öğretiminde dört beceride uygulanabilecek proje örnekleri ile ilgili bilgi vermektir. Bu nedenle yurt içindeki ve yurt dışındaki proje tabanlı öğrenme yaklaşımıyla ilgili kaynaklar incelenmiş ve proje tabanlı öğrenme yaklaşımıyla yabancı dil eğitimi yapılan çalışmaların örnekleri gözden geçirilmiştir. Yabancı dil olarak Türkçe öğretiminde de fayda sağlayacağı düşünülerek yaklaşımın ortak yararları sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Proje tabanlı öğrenme yaklaşımı, yabancı dil öğretiminde proje tabanlı öğrenme, yabancı dil olarak Türkçe öğretiminde proje tabanlı öğrenme, Yabancı dil olarak Türkçenin eğitimi, Yenilikçi öğrenme modelleri.

¹ Prof. Dr., Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Türkçe Eğitimi Bölümü, fahri@gazi.edu.tr, 0000-0002-0497-1045

² Doktora Öğrencisi, Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Türkçe ve Sosyal Bilimler Eğitimi Yabancı Dil Olarak Türkçe Eğitimi, crescent058@gmail.com, 0000-0002-2420-8194

Giriş

Dil, insanların anlamak ve anlatmak ve dolayısıyla anlaşmak için kullandığı en mükemmel iletişim aracıdır. Aksan'ın ifadesiyle dil, "Gerek insan gerek toplum gerekse insan ve toplumdan ayrı düşünülemez olan bilim, sanat, teknik gibi bütün alanlarla ilgili bulunan, aynı zamanda onları oluşturan bir kurumdur" (Aksan, 1998). Dilin aynı toplum içerisindeki insanlar arasında iletişim kurmanın yanı sıra farklı toplumlar arasındaki iletişimi, ilişkileri güçlendiren aynı zamanda o kültürün dünyaya tanıtılması gibi bir işlevi de bulunmaktadır. Devletler ve hükümetler de bu doğrultuda kendi dillerinin dünyanın farklı ülkelerinde de kullanılması amacıyla politikalar geliştirmektedir. "Dünya tarihini konu edinen kitaplardaki yeri, büyüyen ekonomisi, uluslararası ilişkilerdeki dinamik yapısı ile Türkiye, dilini öğrenme yönünde talepleri ortaya çıkarmakta ve beslemektedir" (Durmuş, 2013). Dünya milletlerinin birçoğu köklü ve gelişmiş bir dil olan Türkçeyi öğrenmeye çalışmaktadır. Gerek yurt içindeki ve gerekse yurt dışındaki öğretim kurumları, merkezler ve Türkçe öğreten kuruluşlar, yabancılara Türkçenin öğretimini profesyonel anlamda yürütmektedir. Son yıllarda özellikle yurt içinde bu yönde büyük atılımlar görülmektedir.

Türkçenin yabancı dil olarak öğretimi, üzerinde titizlikle durulan bir konudur. Temel dil becerilerinden olan dinleme, konuşma, okuma, yazma ve dil bilgisi eğitimlerine yönelik olarak öğrenci merkezli, motivasyonu artıran, yaratıcı ve kalıcı dil edinimini sağlayan çeşitli yaklaşım, strateji, yöntem, teknik, araç ve gereçler geliştirilmekte ve dil öğretiminde denenmektedir. Bu tür yeniliklerden yabancı dil olarak Türkçe öğretiminde de faydalanılmaktadır. Buna rağmen öğrenciyi aktif kılan, dört beceriyi de işe koşan proje tabanlı öğrenme yaklaşımı, dünya çapında yabancı dil öğretiminde uygulanmakta fakat yabancı dil olarak Türkçe öğretiminde denenmemiş bir yaklaşımdır. Çalışma kapsamında proje tabanlı öğrenme, proje tabanlı öğrenmenin aşamaları, proje tabanlı öğrenmenin faydaları, eksiklikleri, yabancı dil öğretiminde proje tabanlı öğrenme gibi kavramlar yabancı dil olarak Türkçe öğretimi özelinde açıklanacaktır. Alan yazın incelemesiyle bu çalışmanın cevaplamaya çalışacağı sorular şunlardır:

1. Proje tabanlı öğrenme nedir ve nasıl uygulanır?
2. Proje tabanlı öğrenmenin yabancı dil olarak Türkçe öğretimine katkıları nelerdir?
3. Proje tabanlı öğrenme yoluyla işlenecek yabancı dil olarak Türkçe öğretimi derslerinde proje örnekleri ne olabilir?

Proje Tabanlı Öğrenme

Proje tabanlı öğrenme 20. yüzyılın başında Amerika'da ortaya çıkmıştır. İlk olarak Amerika'daki okullarda fen bilgisi dersini öğretmek için David Snedden tarafından uygulanmıştır. Daha sonra John Dewey'in öğrencisi William Heard Kilpatrick 1918 yılında proje metodu adında bir kitap yayınlamıştır (Beckett 2002). Bu tarihten itibaren proje tabanlı öğrenme üzerinde çok durulan ve hakkında yayınlar yapılan bir konu hâline gelmiştir. Ancak proje tabanlı öğrenme yabancı dil öğretimi alanında ise daha yakın bir tarihte uygulanmaya başlanmıştır (Hedge'den akt. Beckett , 2002).

Proje tabanlı öğrenme, projeler etrafında öğrenmeyi organize eden bir yaklaşım sunar. Bu projeler öğrencilerin dizayn ettiği, araştırdığı, kararlar aldığı, problemleri çözüme ulaştırdıkları soruları ya da bazı problemleri içeren görevleri içerir. Proje tabanlı öğrenme, süreç ve ürün arasında dinamik bir dengedir. Öğrencilerin fiziksel ve mental katılımlarını içerdiğinden eğitimsel ve deneyimseldir (Supe, Kaupuzs, 2015)

Proje tabanlı öğrenme yaklaşımı, Erdem ve Akkoyunlu (2002) tarafından aşağıdaki gibi tanımlanmaktadır:

“Proje tabanlı öğrenme, tasarımı geliştirmeye, hayal etmeye, planlamaya, kurgulamaya dayalı bir öğrenme anlayışıdır. Öğrenenlerin belirli hedeflere yönelik bireysel ya da grup olarak kendi öğrenme süreçlerini planladıkları, araştırma, iş birliği içinde çalışma, sorumluluk alma, bilgi toplama, toplanan bilgileri örgütleme becerilerini geliştirmeye yönelik süreci vurgular.”

Proje tabanlı öğrenmede öğretmenin rolü ilk olarak yaratıcı fikirler ortaya çıkmasını sağlamak, proje oluşturulurken öğrencilere yardım etmek, yönergeler vermek yerine süreci planlamak, gerçekçi amaçlar belirlemek, öğrencileri iş birliği yapmaları için cesaretlendirmek, proje boyunca onların motivasyonlarını arttırmaya yönelik çalışmalar yapmak, öğrencilere öz değerlendirmeyi öğretmek, süreci değerlendirmek ve gerekli dönütleri vermektir. Proje tabanlı öğrenmede öğretmen aktif öğretici değil projeyi planlayan, tavsiyede bulunan, işleri kolaylaştıran rehberdir (Papandreou, 1994).

Proje Tabanlı Öğrenmenin Aşamaları

Proje tabanlı öğrenmenin aşamaları alan yazında farklı çeşitlerde görülmektedir.

Katz ve Chard (2000: 105-134), proje tabanlı öğrenme yaklaşımını üç aşamada ele almışlardır.

1. Başlangıç Aşaması: Bu aşamada bilgi ve deneyimler paylaşarak konular, alt konular seçilir ve araştırma soruları belirlenir. Öğretmen süreci planlar ve öğrencileri plan hakkında bilgilendirir. Bunun yanında öğrencileri proje konusunda motive eder ve onları düşünmeye sevk eder.

2. Alan Çalışması Aşaması: Bu aşamada başlangıç aşamasındaki sorulara cevap bulabilmek için araştırmalar yapılır. Alanları, objeleri veya olayları araştırmak için genellikle alan gezilerini ve doğrudan araştırmaları içerir.

3. Projelerin Sonuçlanması Aşaması: Bu aşamada öğrenciler projelerini sunarlar ve sonuç raporlarını verirler. Öğrenciler yaptıkları projeden öğrendiklerini ve başarılarını bütün sınıf arkadaşları ya da diğer sınıflar ve öğretmenleri ile paylaşırlar. Yani projelerini sunarlar ve sonuç raporu verirler. Ayrıca bu evrede projeler değerlendirilir.

Saraçaloğlu da çalışmasında proje tabanlı öğrenme sürecinin altı aşamada gerçekleştiğini söylemektedir. Bu aşamalar şu şekilde sıralanmaktadır.

1. Soru Sorma Aşaması: Gerçek yaşamla ilişkili bir konu seçilmeli ve konunun öğrenciyi ilgilendirmesi, anlamlı olması ve öğrenciyi motive etmesi önemlidir.

2. Planlama Aşaması: Planlama yapılırken öğrencinin planlamaya dâhil olması ve proje bitiminde nasıl hedef ve sonuca ulaşılacağı belirlenmelidir.

3. Programlama Aşaması: Projeyi yapan öğrenciler ve rehber öğretmen bir takvim oluşturmalı, hangi aşamada ne yapılacağı belirlenmelidir.

4. Yönlendirme Aşaması: Öğretmen proje sürecinin planlı ve düzenli bir şekilde yürütmesi için rehberlik etmelidir.

5. Ölçme Aşaması: Değerlendirme kriterleri belirlenmeli ve bu kriterlere göre bireysel ve öz değerlendirmeler yapılmalıdır.

6. Değerlendirme Aşaması: Bireysel ve grup olarak proje süreciyle ilgili kazanımlar, deneyimler ve duygular paylaşılmalıdır. Projenin iyi tarafları ve daha iyi olabilmesi için neler yapılması gerektiği tartışılıp konuşulmalıdır (Saracaloğlu vd. 2006).

Matyar (2008) çalışmasında proje tabanlı öğrenmeyi projenin seçimi, amacın belirlenmesi, projenin planlanması, uygulama, sunumun gerçekleşmesi ve projenin değerlendirilmesi olarak aşamalandırmıştır (Matyar, 2008).

Gündüz (2004)'e göre proje tabanlı öğrenme konu seçimi, zamanın planlanması, çalışma takvimi yapılması, kaynak arama ve toplama; okuma, gözlemlene, bilgi toplama, beyin fırtınası, resim, kanıt toplama ve not etme, toplanan bilgilerin ve verilerin sınıflandırılması, projenin taslağının oluşturulması, projenin yazılması, projenin değerlendirilmesi, projenin sunumu aşamalarından oluşur (Gündüz, 2004).

Proje Tabanlı Öğrenmenin Faydaları

Proje tabanlı öğrenme yoluyla öğrenmeye yönelik literatürdeki çalışmalar incelendiğinde proje tabanlı öğrenmenin öğrenenlere birçok avantaj sağladığı görülmektedir. Alan yazında bu avantajlar şu şekillerde bahsedilmektedir.

1. Öğrenenin gerçek hayatta kullandığı bilgileri ve öğrenenlerin yeteneklerini keşfedip öğreneni ilgi duyduğu alanlara yönlendirir (Vaiz, 2003: 23)
2. Proje tabanlı öğrenmeyle işlenen derslerde öğrenilenler kalıcıdır. Geleneksel öğrenme yöntemine göre işlenen derslere göre bu öğrenme yoluyla yürütülen derslerdeki başarı oranı daha yüksektir (Thomas'dan akt. Türkmen,2019).
3. Proje tabanlı öğrenme bilgilerin daha ayrıntılı öğrenilmesini sağlar. Öğrenilen bilgiler daha kalıcıdır ve yeni durumlara aktarılabilir (Solomon, 2003).
4. Proje tabanlı öğrenmeyle öğrenenler teknolojiyi kullanabilir, öz denetim sağlayabilir, bilimsel süreç becerisi kazanabilir (Korkmaz, 2004).
5. Proje tabanlı öğrenme yoluyla öğrenenler elde ettikleri verileri analiz etme, problem çözme gibi üst düzey becerilerini geliştirebilirler. Ayrıca öğrenenlerin sosyal çevresine karşı sorumluluk bilincini kazanmasına katkı sağlar (Dori ve Tal, 2000).
6. Proje tabanlı öğrenme öğrenenleri grupla çalışmaya ve işbirliği yapmaya yönlendirir. Bu öğrenme yoluyla öğrenenler edindikleri bilgileri gerçek yaşam performanslarıyla birleştirirler (Korkmaz ve Kaptan, 2001: 199).
7. Proje tabanlı öğrenme yoluyla işlenen derslerde öğrenenler aktiftir, çevresindeki problemlere daha duyarlı ve çözüm önerileri sunarlar. Böylece öğrendikleri bilgileri gerçek yaşama aktarmaları kolaylaşır (Önen, Mertoğlu, Saka ve Gürdal, 2010).
8. Proje tabanlı öğrenme öğrenenlere zekanın farklı boyutlarını (kinestetik, uzamsal, mantık, dil vb.) kullanma imkanı sağlar (Hamurcu, 2000).
9. Proje tabanlı öğrenme öğrenenlerin derse karşı motivasyonlarını artırır ((Holmes ve Hwang, 2016).

10. Proje geliştirme sürecinde grupla çalışma farklı görüşlerin ortaya çıkmasını ve akran öğretimini sağlar (Karoğlu, 2016)

Bahsedilen proje tabanlı öğrenmeyle ilgili alan yazında bahsedilen avantajlara ek olarak, proje tabanlı öğrenme tek bir disiplin değil farklı disiplinler arası etkileşime dayalı ortamlar sunar. Öğrenenlere gerçek yaşamla ilgili ortamlar sunduğundan öğrenilenlerin kalıcılığını sağlar. Yukarıda bahsedilen bilgilere göre, proje tabanlı öğrenmenin öğrenenlere ve eğitim-öğretime sağladığı faydaların yadsınmaması gerektiği düşünülmektedir.

Proje Tabanlı Öğrenmenin Eksiklikleri

Her yaklaşım gibi proje tabanlı öğrenmenin de eksiklikleri bulunmaktadır. Bu eksiklikler alan yazında şu şekillerde ifade edilmektedir.

1. Proje tabanlı öğrenme, öğreticinin iş yükünü ve sorumluluğunu artırabilir. Projenin sınırları iyi belirlenmelidir. Aksi takdirde konudan sapmalar olabilir. Ayrıca öğrenme için ayrılan süre artabilir (Meyer'den akt. Kınık, 2004).
2. Proje tabanlı öğrenme yaklaşımıyla yapılan grup çalışmalarında her öğrencinin çalışmaya ne kadar katkı sağladığı belirlenemeyebilir. Bunun yanında öğreticinin grupları ya da her bir öğreneni takip etmesi zor olabilir. Proje tabanlı öğrenmeyle yapılan eğitim-öğretim çok zaman aldığından öğretici konuları zamanında bitiremeyebilir (Çilenti'den akt. Türkmen, 2019).
3. Proje tabanlı öğrenme yapılırken gerekli araç gereç olmaması, sınav baskısı, ailelerin öğrenenden ve öğreticiden beklentileri baskı oluşturabilir (Aladağ, 2005, 47).

Disiplinler arası bir öğrenim şekli olduğu için ders programlarının hazırlanmasının daha fazla zaman alması ve her zaman istenilen yaratıcılıkta ürünlerin çıkmaması da proje tabanlı öğrenmenin eksiklikleri arasında sayılabilir.

Yabancı Dil Öğretiminde Proje Tabanlı Öğrenme

Yabancı dil öğretiminin öğrencinin kendini ifade edebildiği, aktif katılım sağladığı, dil etkileşiminin olduğu, motivasyonun yüksek olduğu durumlarda daha başarılı olacağı kabul görmektedir. Bu bağlamda proje tabanlı öğrenme yaklaşımı yabancı dil öğrenen öğrencilere yaşamlarıyla ilgili, ilgilerini çeken konuları seçmelerini sağlayarak, motivasyonlarını artırır. Proje tabanlı öğrenmenin yabancı dil öğretiminde sağlayacağı faydalar akademik yazımda şu şekillerde bahsedilmiştir.

1. Projeler öğrencilerin kendilerine güvenerek, kendilerini rahat ifade edebileceği ortamlar sunar (Fried-Booth, 2002).
2. Projeler dil bilgisinin, kelime bilgisinin, dinlemenin ve konuşmanın ilerlemesini sağlar. Ayrıca yabancı dil öğrenen öğrenciler otantik dil kullanımını sağlayan ortamlarda iletişim kurabilirler (Haines, 1989).
3. Projeler yabancı dil öğretiminde otantik aktiviteler sağlar ve bu durum yabancı dil öğrenen öğrencilerin görevlere başka açıdan bakmalarına yardımcı olarak öğrenciler arasındaki işbirliğini artırır (Reeves vd., 2002).
4. Proje tabanlı öğrenme dil becerilerinin bir bütün olarak öğrenilmesine olanak sağlar (Stoller, 2006:33).

5. Proje tabanlı öğrenme, öğretmen değerlendirmesi, akran değerlendirmesi, öz değerlendirme ve yansıtmayı içeren bir süreçtir ve bu sebeple bu değerlendirmeler öğrencilerin farkındalığını artırır (Thi Van Lam, 2011: 142).
6. Eğlence ve motivasyon projenin doğasında vardır ama bu durum sınıf dilinde böyle değildir (Fragoulis, 2009: 114).

Yabancı dil öğretiminde proje tabanlı öğrenme yaklaşımının dil öğretimine katkıları uluslararası alan yazında bahsedildiği gibidir. Yabancı dil olarak Türkçenin öğretiminde de bu yaklaşımdan faydalanmak gerekir. Proje tabanlı öğrenme yaklaşımına göre 'Türkçeyi kullanmak için öğrenmek yerine, öğrenmek için kullanmak gerekir' ifadesi doğru bir söylem olacaktır.

Sonuç

Proje Tabanlı Öğrenme, öğrencinin aktif katılımını teşvik eden, üst düzey bilişsel aktivitelerini destekleyen, çok çeşitli araç, kaynak kullanımını gerektiren; akademik ve sosyal hayat becerilerini birlikte ele alan, teknoloji kullanımını vurgulayan bir öğretim modelidir. Katz ve Chard (1989) proje tabanlı öğrenme ile ilgili bilimsel çalışmalarında bu yaklaşımın problem çözme ve üst düzey bilişsel becerileri geliştirdiği ve öğrenenlerin motivasyonunu ve özgüvenlerini artırdığı, bu sebeple bu modelin her kademe için uygun olduğunu ve her kademedede uygulanması gerektiğini önermektedirler (Katz ve Chard, 1989; Barrows, 1996). Bu nedenle proje tabanlı öğrenme yoluyla yabancı dil olarak Türkçe öğretiminde projeleri kullanmanın öğrencilerin motivasyonunu artıracığı, öğrenme sürecini daha verimli ve heyecan verici kılacağı düşünülmektedir.

Öğrenciler proje tabanlı öğrenme yoluyla işlenen derste, geleneksel yöntemlerle işlenen derslere göre daha çok hedef dili konuştuklarından öğrencilerin kelime hazineleri gelişmektedir. Dağ ve Durdu (2012) çalışmalarında proje tabanlı öğrenmenin öğrencilerin grup çalışması yapmasına, iş birliği içinde olmalarına ve iletişim becerilerine olumlu katkı sağladığını belirtmektedir (Dağ ve Durdu, 2012). Bu bağlamda yabancı dil olarak Türkçe öğretiminde proje tabanlı öğrenmenin öğrencilerin iletişimsel, işbirlikçi ve yaratıcı becerilerinin gelişmesine yardımcı olacağı düşünülmektedir. Öğrenciler rahat bir ortamda birbirleriyle sohbet edebilecek ve kaygıdan uzak kendilerini güvende hissedebileceklerdir.

Çiftçi (2006) çalışmasında proje tabanlı öğrenmenin dersin kalıcılık düzeyini artırdığını tespit etmiştir (Çiftçi,2006). Kılıç (2004) proje tabanlı öğrenme ile geleneksel öğretimi karşılaştırdığı çalışmasında, proje tabanlı öğrenmenin öğrenilenlerin kalıcılığı bakımından daha etkili olduğunu saptamıştır (Kılıç, 2004). Öğrenilenlerin kalıcı olmasını sağlayan bu modelin yabancı dil olarak Türkçe öğretiminde de kullanılması hedef dile katkı sağlayacak ve akademik başarıyı artıracaktır. Böylece öğrencilerin başardıklarını gördükçe hedef dile olan ilgilerinin artacağı düşünülmektedir.

Bahsedildiği üzere yabancı dil öğretiminde proje tabanlı öğrenmenin faydaları yadsınamaz. Ulusal ve uluslararası alan yazın incelendiğinde yabancı dil öğretiminde proje tabanlı öğrenme aktif olarak kullanılmaktadır fakat ulusal yayınlarda proje tabanlı öğrenmeyle ilgili çalışmalar bulunmakta buna karşın yabancı dil olarak Türkçenin öğretiminde proje tabanlı öğrenimin kullanımıyla ilgili çalışmalara rastlanmamıştır. Bu sebeple yabancı dil olarak Türkçenin öğretiminde de proje tabanlı öğrenme yaklaşımından faydalanmanın alana katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Öneriler

Proje tabanlı öğrenme, yabancı dil olarak Türkçe öğrenenleri dilin doğasına bırakmak istemektedir. Bu yaklaşım otantik aktivitelerle dili doğal ortamında yaşayarak öğrenmeye ortam hazırlar. Yabancı dil olarak Türkçe öğretiminde bu aktiviteler öğrencilerin görevleri farklı bir açıdan incelemelerine olanak sağlar. Bunun yanında iş birliğini artırır, ürün çeşitliliği sağlar. Bu bağlamda proje temelli öğrenme yaklaşımıyla yürütülen derslerde dört becerinin de gelişmesi hedeflenmektedir. Thi Van Lam çalışmasında yabancı dil öğretiminde proje tabanlı öğrenme yaklaşımıyla yürütülecek dersler için proje örnekleri vermiştir. Bunlar her bir beceri için şu şekilde sıralanmaktadır.

Konuşma becerisi için projeler: Paneller, münazaralar, videolar üzerinden konuşmalar ve sunumlar, videolar aracılığıyla yapılan röportajlar, kaydedilen konuşma günlükleri...

Dinleme becerisi için projeler: Radyo veya televizyondaki haberler, deşifre metinler, paragraf dikteleri, kitle iletişim araçlarında kayıtlı senaryoları özetleme...

Okuma becerisi için projeler: Farklı konular hakkında okuma metinleri, kitap raporları, gazeteler, kitap, makale, film ya da bir durum hakkında yazılan metinler, haber bültenleri...

Yazma becerisi için projeler: Seyir defterleri, günlükler, mektup arkadaşlıkları, e-mail yazışmaları, kitap raporları... (Thi Van Lam, 2011:145).

Yukarıda bahsettiğimiz konuşma, dinleme, okuma ve dinleme becerileri için yapılabilir projelerin yanı sıra; yabancı dil olarak Türkçe derslerinde proje tabanlı öğrenme yaklaşımı kapsamında farkındalık kazanmak için dünyanın her yerinde aynı olan özel günler proje ağırlıklı bir ders olarak işlenebilir. Örneğin, Dünya Engelliler Günü (3 Aralık), engellilere ve yaşadıkları zorluklara empati geliştirilebilir; Dünya Su Günü'nde (22 Mart) bu konuda proje yaparak dünyanın su sorununa yakından bakılıp çözümler üretilebilir. Dünya Yaşlılar Günü'nde (1 Ekim) huzurevlerine ziyaretler düzenlenebilir, röportajlar yapılabilir; Dünya Öğretmenler Günü'nde (5 Ekim) öğretmenler günüyle ilgili etkinlikler düzenlenip öğretmenlerle ilgili videolar yapıp, değişik projeler üretilebilir. Dünya Aile Günü'nde (15 Mayıs) farklı kültürlerdeki aile kavramlarıyla Türk kültüründeki aile kavramlarını karşılaştıran projeler yapılabilir.

Dil ve kültür arasındaki ilişki çok kuvvetlidir. Bu bağlamda yukarıda bahsedilen dünyanın her yerinde aynı olan özel günlerin yanında, yapılacak projelerde Türk kültürünün ayrılmaz bir parçası olan bayramlar ve sadece Türkiye'de kutlanan özel günler de proje konularında yer almalıdır. Örneğin; Kurban Bayramı ve Ramazan Bayramı'nda neler yapıldığıyla ilgili bir proje yapılabilir. 19 Mayıs Atatürk'ü Anma Gençlik ve Spor Bayramı ile ilgili çeşitli projeler yapılabilir. Türk Dili Bayramı (26 Eylül) Türk dilinin önemiyle ilgili konuşulup proje kapsamında panolar hazırlanabilir.

Kaynakça

- Aksan, D. (1998). Her yönüyle dil ana çizgileriyle dilbilim. Ankara: TDK yayınları.
- Aladağ, S. (2005). İlköğretim matematik öğretiminde proje tabanlı öğrenme yaklaşımının öğrencilerin akademik başarısına ve tutumuna etkisi (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi), Ankara: Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Sınıf Öğretmenliği Bilim Dalı.
- Barrows, H. S. (1996). Problem-based learning in medicine and beyond: A brief overview. San Francisco: Jossey-Bass.
- Beckett, G. (2002). Teacher and student evaluations of project-based instruction. *TESL Canada Journal*, 19(2), 52-66.
- Çiftçi, S. (2006). Sosyal bilgiler öğretiminde proje tabanlı öğrenmenin öğrencilerin akademik risk alma düzeylerine, problem çözme becerilerine, erişilerine, kalıcılığa ve tutumlarına etkisi (Yayımlanmamış doktora tezi). Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.
- Dağ, F. ve Durdu, L. (2012). Öğretmen adaylarının proje tabanlı öğrenme sürecine yönelik görüşleri. *NWSA-Education Science*, 7(1), 200-211. <https://dergipark.org.tr/pub/nwsaedu/issue/19817/211991>
- Dori, Y. & Tal, R., (2000). Formal and informal collaborate projects: Engaging in industry with environment awareness. *Science Education*, 84(1), 1-19.
- Durmuş, M. (2013). Yabancılara Türkçe öğretimi.2. Baskı. Ankara: Grafiker yayınları.
- Erdem, M., Akkoyunlu, B. (2002). İlköğretim sosyal bilgiler dersi kapsamında beşinci sınıf öğrencileriyle yürütülen ekiple proje tabanlı öğrenme üzerine bir çalışma. *İlköğretim online*, 1(1), 2-11.
- Fragoulis, I. (2009). Project-based learning in the teaching of English as a foreign language in Greek primary schools: from theory to practice. *English language teaching*, 2-3, 113-119.
- Fried-Booth, D. L. (2002). *Project work* (2nd ed.). New York: Oxford University press.
- Gündüz, S. (2004). İlköğretim ve lise öğrencileri için matematik projeleri ve sınıf etkinlikleri, Toroslu Kitaplığı.
- Haines, S. (1989). *Projects for the EFL classroom: Resource material for teachers*. Walton-on-thames, UK: Nelson.
- Hamurcu, H. (2000). Okul öncesi eğitimde fen bilgisi öğretimi proje yaklaşımı, 4. Fen Bilimleri Eğitim Kongresi, Ankara.
- Holmes, V.-L., Hwang, Y. (2016). Exploring the effects of project-based learning in secondary mathematics education. *The Journal Of Educational Research*, 109(5), 449-463.

- Karoğlu, A. K. (2016). Proje tabanlı öğrenme. Çağıltay, K. ve Göktaş, Y. (Ed.). (2016). Öğretim teknolojilerinin temelleri. Teoriler, araştırmalar, Eğilimler. Ankara: Pegem Akademi.
- Katz, L. G., Chard, S. C. (1989). Engaging children's minds: The project approach. Norwood NJ: Ablex press.
- Katz, L. G., Chart, S. C. (2000). Engaging children's minds: the project approach. United States of America: Ablex publishing.
- Kılıç, Z. (2004). Meslek eğitiminde projeye dayalı öğretimin öğrencilerin akademik başarılarına ve bilgilerinin kalıcılığına etkisi (Yüksek Lisans Tezi). Gazi Üniversitesi sayfasından temin edilmiştir.
- Kınık, A. (2004). Fen bilgisi dersinde proje çalışmalarının öğrencilerin bilim anlayışına ve bilimsel süreçleri algılamalarına etkisi, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul: Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
- Kıral, B. (2020). Nitel bir veri analizi yöntemi olarak doküman analizi. Sosyal bilimler enstitüsü dergisi, 15, 170-189.
- Korkmaz, H. ve Kaptan, F. (2001). Fen eğitiminde proje tabanlı öğrenme yaklaşımı. Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 20, 193-200.
- Korkmaz, H. (2004). Fen ve teknoloji eğitiminde alternatif değerlendirme yaklaşımları. Ankara: Yeryüzü.
- Matyar, F. (2008). Fen ve teknoloji öğretiminde proje ve araştırma tabanlı öğrenme, Özgür Taşkın (Ed.). Fen ve teknoloji öğretiminde yeni yaklaşımlar. Ankara. Pegem Akademi Yayınları.
- Önen, F., Mertoğlu, H., Saka, M. ve Gürdal, A. (2010). Hizmet içi eğitimin öğretmenlerin proje ve proje tabanlı öğrenmeye ilişkin bilgilerine ve proje yapma yeterliklerine etkisi: Öpyep Örneği, Ahi Evran Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, Cilt 11, Sayı 1, Nisan 2010, Sayfa 137-158
- Papandreou, A., P. (1994). An application of the projects approach to EFL. English teaching forum, 32(3), 41-42.
- Reeves, T.C., Herrington, J., Oliver, R. (2002). Authentic activities and online learning. In A. Goody, J. Herrington ve M. Northcode (Eds.), Quality conversations: Research and development in higher education, volume 25 (ss.562-567). Jamison, ACT:HERDSA.
- Saracaloğlu, A. S., Özyılmaz Akamca, G. ve Yeşildere, S. (2006). İlköğretimde proje tabanlı öğrenmenin yeri. Türk eğitim bilimleri dergisi. No: 3, 241-260.
- Solomon, G. (2003). Project based learning: A Primer. Technology and Learning, 23 (6), 20-26.
- Stoller, F. (2006). Establishing a theoretical foundation for project-based learning in second and foreign language contexts. In G. H. Beckett and P. C. Miller (Eds.), Project-based second and foreign language education: Past, present and future (ss. 19-40). Greenwich, CT: Information age publishing.
- Supe, O., Kaupuzs, A. (2015). The effectiveness of project – based learning in the acquisition of English as a foreign language, Rēzeknes Augstskola, doi:http://dx.doi.org/10.17770/sie2015vol2.458
- Thi Van Lam, N. (2011). Project-based learning in teaching English as a foreign language. VNU journal of science, foreign languages, 27, 140-146.

Türkmen, N. (2019). Proje tabanlı öğrenme yaklaşımının fen bilimleri dersinde öğrencilerin akademik başarı ve tutumuna etkisi, (Yüksek Lisans Tezi). Edime: Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

Vaiz, O. (2003). Proje tabanlı öğrenmede portfolyolarının kullanımı ve öğrenme sürecine yansımaları, (Yüksek Lisans Tezi). Ankara: Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.